

Til § 32.

Af Hensyn til Rettens Autoritet og den Respekt, der bør være for denne, findes det rettest at udvide Adgangen til at udelukke straffede Personer fra at overvære Retsforhandlingerne, saaledes at Udelukkelse fremtidig kan ske baade i civile Sager og i Straffesager, og saaledes at alle Fængselsstraffe, der ikke er mere end 10 Aar gamle, samt Anbringelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring indenfor samme Tidsrum kommer i Betragtning som Udelukkelsesgrund. Det samme bør endvidere gælde med Hensyn til Personer, over for hvem Straf er fundet uanvendelig i Medfør af Straffelovens §§ 16 eller 17 paa Grund af deres sjælelige Tilstand, men som i Stedet i Medfør af Straffelovens § 70 har været anbragt i Sindssygehospital, Aandssvageanstalt eller anden Anstalt. Beføjelsen til af de anførte Grunde at nægte Adgang henlægges formentlig rettest til Retsformanden.

Til § 41.

Det vil undertiden være paakrævet at kunne nægte Udskrift af Retsbøger og de til en Sag hørende Dokumenter, nemlig naar disse maatte indeholde Oplysninger, som, om de blev bekendt, kunde være til Skade for Statens Sikkerhed eller komme i Strid med Hensynet til fremmede Magter. Det vilde f. Eks. være utilstedeligt, om en Person, der har været tiltalt for Spionage, efter Sagens Afslutning kunde bestille Udskrift af hele Sagen og saaledes fuldbyrde eller fortsætte Forbrydelsen. Endvidere bør det kunne forhindres, at Udskrifter erhverves for at benyttes paa retsstridig Maade, f. Eks. for at genere Vidner, som i lukket Retsmøde har udtalt sig til Ugunst for den tiltalte. Man foreslaar derfor, at Udskrift skal kunne nægtes, saafremt Hensynet til Statens Sikkerhed eller Forhold til fremmede Magter eller særlige Hensyn til disse gør det betænkeligt at meddele Udskrift, eller det maa befrygtes, at Udskriften vil blive benyttet paa retsstridig Maade.

Det vil imidlertid ofte være vanskeligt for Retskriveren paa Forhaand at afgøre, om noget af de anførte Hensyn maatte være til Hinder for, at der meddeles Udskrift af en — maaske ældre — Straffesag, og man har derfor anset det for fornødent yderligere at foreslaa optaget en Bestemmelse, ifølge hvilken Justitsministeren kan bestemme, at der skal indhentes en Erklæring fra Politimesteren, forinden der meddeles Udskrift i Straffesager. Politimesteren vil saaledes faa Lejlighed til at

protestere mod Udskriftens Meddelelse. Det skønnes imidlertid ikke nødvendigt, at en saadan Udtalelse indhentes i alle Straffesager, og det findes derfor rettest, at de nærmere Regler udfærdiges af Justitsministeriet, saaledes at de eventuelt kan ændres og lempes efter enhver Tids Behov. Afgørelsen af, om Politimesterens Protest skal tages til Følge, foreslaas henlagt til Retten eller i København til Byrettens Præsident, og Afgørelsen kan paakæres med den Virkning, at Udskrift ikke maa meddeles, forinden Kæremaalet er afgjort. Af Hensyn til den private, der begærer Udskrift, er Kærefristen foreslaaet fastsat til kun 3 Dage. Om den private Adgang til Klage gælder i det hele Reglerne i Retsplejelovens § 54, der i Hovedsagen svarer til de her foreslaaede, dog at Klagefristen i § 54 er fastsat til 6 Maaneder.

De foreslaaede Bestemmelser skal ikke medføre nogen Indskrænkning i den end domfældt i Medfør af Lovens § 219 tilkomende Ret til at faa Udskrift af selve Dommen, hvilket man har fundet det rettest udtrykkelig at udtale i et særligt 5te Stykke i Paragraffen.

Til § 54.

Ved Lov Nr. 113 af 15. Marts 1939 er Retsplejelovens § 48, 2det Stykke, ophævet og erstattet med nye Regler i § 49. Som Følge heraf bør Henviisningen til § 48, 2det Stykke, i § 54 rettes til en Henviisning til § 49.

Til § 98.

De foreslaaede Ændringer er en Følge af Forslaget til Ændring af §§ 6 og 18.

Til § 151.

For at den Beføjelse, der ved Retsplejelovens § 151, 2det Stykke, er tillagt Retten til at lade Personer, der gør sig skyldige i Fornærmelser, Uordener m. v. i Retten, fjerne fra Lokalet eller idømme dem Bøder, kan blive udøvet med den fornødne Effektivitet, maa det anses for paakrævet, at Rettens Formand straks paa egen Haand kan udøve Beføjelsen, uden at det skal være nødvendigt, at Retten trækker sig tilbage, for at der kan finde Forhandling Sted med Rettens øvrige Dommere og — eventuelt — Domsmændene.

Til § 214.

Den foreslaaede Tilføjelse er en Følge af Forslaget til Ændring af §§ 6 og 18.